

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 21. De Ficu maledicta, & eiectioe è templo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

sapiētia, nec scientia erunt apud inferos, quod tu properas.

8. *Sic cognouisses & tu, inquit Christus ad Hierusalem. Quibus ex verbis intelligere possumus, omnia mala nostra oriri ex defectu cognitionis: nam dæmon non secus quàm carnifex, obuelat oculos peccatoris: ne grauitatē peccati cognoscat, quæ grauitas est gladius ille acutus qua præscindit illi ceruices & occidit: ut quando aperiendi sunt oculi, inueniat se in inferno, ubi nullum amplius remedium salutis superest.*

MEDITATIO XXI.
DE FICV MALEDICTA
ET EIECTIONE
E TEMPLO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 21. I. Christus cum pridie, absoluta concione, Bethaniam rediisset, postridie reuersus, esuriit.*
Mar. 11.
Luc. 19.
Ioan. 11. II. Cum in ficu fructus non reperisset, maledixit, atque illa statim exaruit, Discipulis stupentibus.
 III. *Ingressus templum eiecit euentes & ven-*

& vendentes, conquerens, quod domum orationis facerent speluncam latronum.

PROPHETIÆ.

1. **N**on est hortus ad comedendum, praeco quas ficus desideravit anima mea, petijt sanctus de terra, & rectus in hominibus non est. *Mich. 7.*
2. Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecerit scelera multa? *Ier. II.*
3. Nunquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua inuocatum est nomen meum in oculis vestris? *Ier. 7.*
4. Visitabo super omnem qui arroganter ingreditur, super limen in die illa, qui compleuit domum Domini Dei sui iniquitate & dolo. *Soph. I.*
5. Aperiam in parabolis os meum, loquar propositiones ab initio. *Pf. 77.*

DOCUMENTA.

1. **S**cribæ & Pharifæi inuidia torquebantur conspectis admirandis Christi operibus, & honore illi à populo delato. Propriū hominis arrogantis & ambitiosi est contristari de laude vel honore alterius: Vnde discere potes, ex hac mala radice nasci, quoties non lataris, sed cōtristaris potius de prospero successu

cessu proximi. Quare non indignemur contra alios, sed potius contra nostram superbiam & ambitionem.

2. Moris erat Christi, quoties ingrederetur urbem Hierosolymorum adire primo loco templum, ut formam nobis religionis imitandam prescriberet; nempe, ut quocunq; nos contulerimus, primò inuisamus sacrum Templum & domum Dei, ibique per orationem nos diuinæ maiestati commendemus, tum verò ad negotia nostra expedienda pergamus.

3. Populus Hierosolymitanus mane recepit Iesum magno honore & gratulatione, vespere autem, ne eum hospitio exciperet, finxit se eum non agnoscere: vnde docemur spes nostras non defigere in hominibus, qui à mane in vesperam mutantur: hodie declarans se beneuolos, cras autem dum opera eorum egebis, terga vertunt: negantq; se tui meminisse.

4. Christus toto die in predicando & docendo consumpto, sub vesperam Hierosolymis discedit primò, ut doceret nos, non quarere quietem in mundo, quia proditiones machinatur. Secundò, ut doceret seruos suos, eosq; conuersandum esse cum secularibus, quantum opus est ad eorum institutionem & auxilium, repetendo cum Christo Bethaniam, id est, domum obedientiæ. Tertio, ut intelligerent, pro laboribus in proximi salutem impensis non esse exigendum vel expectandum præmium ab hominibus, dantes gratis, quod gratis acceperunt.

5. Ficum arborem, quantumuis viridem, & multis recentibus folijs florentem Christus, quia in ea non inuenit fructus arefecit.

fecit. Non pascitur Dominus folijs non sufficit habere bona proposita & bona desideria, si coniuncti non sint bonorum sanctorumque operum fructus: nam meretur gratiam Dei amittere, qui finit illam esse otiosam, & illi non cooperatur, exercendo virtutis actus.

*Omnis enim arbor, inquit ipse Dominus, Matt. 7
qua non facit fructum bonum excidetur, &
in ignem mittetur.*

6. In vrbe Hierosolymitana multa alia erant loca in quibus offendebatur Deus, sed Christus tantum habuit rationem templi, vt intelligeremus præcipuum studium ponendum esse in rebus ad cultum diuinum spectantibus: nam ex eo quod debita officia deserimus Deo, pendet reformatio omnium aliarum rerum quas agimus.

7. Christus seuerè castigauit templi profanatores. Nos omnes, teste Apostolo, sumus *I. Cor. 3.
templum sanctum Dei; in quo habitat Spiritus sanctus. Itaque vide quanto studio procurandum tibi sit, vt templum illud sit mundum ab omnibus rebus, quibus oculi huius sancti hospitis, qui est sanctitas & puritas ipsa, offendi possent. In eos enim qui peccatis suis profanauerint templum istud, proferetur terribilis illa eiusdem Apostoli sententia: Si quis templum Dei violauerit, disperdet illud Deus.* *Ibid.*

8. Dominus dixit Iudæis. *Domus mea, domus orationis vocatur, vos autem fecistis eam speluncam latronum. Vnde magnam hauris occasionem confusionis: dum in mentem reuocas, quam exigua tibi cura fuerit confugiendi in tuis necessitatibus ad hanc domum orationis quantaque tepiditate*
oratio-

orationes tuas haftenus habueris, & quod peius est, quod ex parte tua domum Dei crebro conuerteris in speluncam latronum, oculis tuis parum castis insidias fruendo nunc huius, nunc illius personæ honestati.

9. Si domus Dñi domus orationis est, vide quanta puritate animæ tuæ, quantaq; deuotione & attentione in templo Dei versari debeas, Si. n. cū mundi Principibus homines tā reuenter agunt, iisque in locis, vbi illi præsentibus adfunt, summa obseruatur modestia & silentiū, quid facti opus erit in præsentia illius infinitæ maiestatis, summiq; Regis cœli & terræ?

10. Christus misericordiam temperauit cum seueritate: nam ex vna patre eiecit è templo, euentes & vendētes; ex altera, cæcos & claudos sanauit, vt disceremus & nos ita seueri esse in castigandis peccatis proximi, vt simul eorum in necessitatibus misereamur.

11. Christus reformaturus abusus ciuitatis Hierosolymitanæ, capit à templo, corrigendo eius ministros. Sacerdotes in Ecclesia Dei sūt quasi stomachus in corpore humano, nam vt stomachus cibum acceptum concoquit & digerit, & deinde per totum corpus distribuit; sic Sacerdotes acceptam à Deo per Scripturas diuini verbi scientiam, per meditationem prius concoquunt in se, deinde verò communicant toti populo. Quare etiam debent dare operam, vt tum sermone, tum opere ita se componant, vt omnibus bonum exemplum præbeant. Nam sicut quando in corpore humano est membrum aliquod infirmum, vt pes vel manus, non ideo patitur stomachus, sed cū stomachus æger est, omnia alia mēbra patiuntur; ita in Ecclesia Dei, si vnus aliquis homo peccet, non idcirco peccant Sacerdotes; sed
si Sa-

si Sacerdotes in peccatis sint, totus populus in peccatum ruit. Vnde si Christianus quilibet rationem Deo reddet de solo suo peccato, Sacerdotes reddent non solum de suis, sed omnium aliorum peccatis.

MEDITATIO XXII.
DE MORTE HOMINVM
MVNDANORVM, AC IVSTORVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Diues epulo, induebatur purpura & Luc. 10.
byſſo, & epulabatur ſplendide, La-
zarus iacebat ab omnibus deſertum.*
- II. *Diues moriens ſepultus eſt in infer-
no; Lazari animam portarunt Angeli
in ſinum Abrahae.*
- III. *Diues in tormentis videns Laza-
rum petit guttam aquae, ſed illi nega-
tur, quia in vita bona recepit.*

PROPHETIÆ. De malis.

1. *M*ors peccatorum peſſima. Pſal. 33.
2. *Qui conſidunt in virtute ſua, & Pſal. 48.
in multitudine diuitiarum ſuarum glorian-
tur, relinquent alienis diuitias ſuas, & ſepul-
chra eorum domus eorum in æternum.*
3. *Erunt decidentes ſine honore, & in con- Sap. 4.
tumelia*